Rok XII Czerwiec 1937 r. Nr. 6

MIESIĘCZNIK
Diecezjalny Łucki

TREŚĆ ZESZYTU № 5 X 6

DZIAŁ URZĘDOWY

Rok XII Czerwiec 1937 r. Nr. 6

MIESIĘCZNIK Diecezjalny Łucki

DZIAŁ URZĘDOWY

Rozporządzenia Stolicy Apostolskiej

DEKRET
stwierdzający cuda błog. Andrzeja Boboli

W niedzielę 25 kwietnia r. b. w sali Konsystorza watykańskiego pałacu apostolskiego odbyło się w obecności Ojca św. Piusa XI uroczyste posiedzenie, podczas którego sekretarz św. Kongregacji Obrzędów odczytał dekret tej Kongregacji w sprawie uznania i stwierdzenia cudów przedstawionych w procesie kanonizacyjnym błogosławionego Andrzeja Boboli.

Tekst dekretu w tłumaczeniu polskim brzmi:

„Polska, ziemia szlachetna, szaniec wysunięty przeciw barbarzyńcom i nieprzyjaciołom Wiary katolickiej, szczyci się z posiadania niezliczonych synów, którzy krew swoją przelewali dla Chrystusa aż do dni naszych. Wśród nich słusznie jedno z pierwszych miejsc zajmuje Błogosławiony Andrzej Bobola. Z rodziny senatorskiej, sławnej przez swe szlachetne pochodzenie i wielce zasłużonej ojczyźnie i wierze św. wybitnymi czynami—urodził się Andrzej Bobola w r. 1592; w roku zaś 1657 przez męczeńską śmierć swoją do większej jeszcze chwały podniósł sławny swój naród i Towarzystwo Jezusowe.

Wybitny ten bojownik, sławny także cudami, wpisany został uroczyście przez Piusa IX, Papieża błogosławionej pamięci, w dniu 30 paź-

dziernika roku Pańskiego 1853 w poczet Błogosławionych. Ponieważ później okazało się, że nowe cuda zdarzyły się za jego przyczyną, podjętą została w dniu 23 lipca 1924 r. sprawa kanonizacji. Św. Kongregacja Obrzędów przesłała zarówno do arcybiskupa krakowskiego, jak i kardynała wikariusza Rzymu, listy zalecające przeprowadzenie na mocy swego apostolskiego autorytetu dochodzenia w sprawie podwójnego cudownego uzdrowienia.

W dniu 22 stycznia 1936 r. ogłoszono dekret uznający ważność tych apostolskich dochodzeń i w ten sposób otwartą została droga do zbadania tych uzdrowień.

Pierwsze cudowne uzdrowienie zdarzyło się w Krynicy w archidiecezji krakowskiej w dniu 3 września 1922 r. Wdowa Ida Henryka Kopecka, z domu Turnau, licząca 46 lat, będąc dotkniętą chorobą kości, poddała się kuracji promieniami Roentgena. Wskutek tego podległa ciężkim oparzeniom brzucha. Jedna z tych sparzelin miała rozmiary 15 i 12 cm., druga była mniejsza. Z oparzelin tych utworzyły się wrzody cuchnące i ropiejące, które lekarze uznali za nieuleczalne, chociaż nieśmiertelne. Po przyłożeniu do ciała chorej cząstki relikwii Błogosławionego Andrzeja Boboli i wezwaniu Jego imienia, Ida Kopecka natychmiast wyzdrowiała tak, że poczuła się zdolną bez trudności udzielać pomocy chorej siostrze i udać się do kościoła. Badanie brzucha przy pomocy lupy nie wykazało wrzodu, a pod dotykiem dłoni odczuwało się, że ikra na tym miejscu zamknęła się. Stwierdził to leczący ją lekarz przy zewnętrznym badaniu. Ten sam lekarz i doświadczeni wysłannicy Św. Kongregacji osądzili, że przekracza to siły natury.

Drugie uzdrowienie zdarzyło się w tutejszym mieście 30 grudnia 1933 roku. Siostra Alojza Do-

brzyńska ze Zgromadzenia Służebniczek Niepokalanej Maryi Panny zachorowała przy objawach „pancreatitis acuta" (owrzodzenie trzustki) i innych chorób. Lekarze opiekujący się chorą, eksperci wybrani przez Św. Kongregację, zbierając się także razem, na podstawie wielu badań radiograficznych, stwierdzili, że nie mogłaby inaczej być uzdrowioną, jak przy pomocy operacji chirurgicznej. Siostry zakonne i inne osoby podjęły gorące modły o uproszenie opieki Błogosławionego Andrzeja. W dniu 22 grudnia choroba dosięgła kulminacyjnego punktu, lecz już dnia następnego tak się w ostrożności nasilenia uspokoiła, że wszyscy eksperci zgadzają się w opnii, że wówczas nastąpiło uzdrowienie.

W dniu 17 marca roku ubiegłego odbyło się u J. Em. Kardynała Piotra Segura y Sayenz, postulatora sprawy, przedwstępne (antipraeparatoria) posiedzenie Św. Kongregacji dla omówienia tych dwóch cudownych uzdrowień, a za nim, w dniu 15-go lipca tego samego roku, posiedzenie wstępne (praeparatoria) w pałacu Watykańskim, w dniu zaś 16-go marca r. b. posiedzenie generalne w obecności Jego świątobliwości Papieża Piusa XI. Na tym ostatnim posiedzeniu wyżej wymieniony J. Em. Ks. Kardynał Postulator i relator sprawy przedłożył do dyskusji następujące pytanie:

Czy po zezwoleniu przez Stolicę Apostolską na cześć do Andrzeja Boboli jako Błogosławionego, autentyczność tych cudów nadaje się do celu, który jest przedmiotem dyskusji?

Każdy z Ich Em. Kardynałów, członków Św. Kongregacji, prałatów i konsultorów wyrażał własne swe zdanie. Jego Świątobliwość natomiast wstrzymał wygłoszenie Swego zdania do dnia dzisiejszego, uroczystości św. Marka Ewangelisty, czwartej niedzieli po radościach wielkanocnych.

Jego Świątobliwość zarządził tymczasem, by zawezwać do Niego Ich Eminencje Kardynałów Kamila Laurentiego, prefekta Św. Kongregacji Obrzędów, i Piotra Segura y Sayenz, postulatora i relatora sprawy, a nadto prałata Salvatore Natucci, generalnego promotora Wiary i mnie podpisanego niżej sekretarza, i po odprawieniu z najwyższą pobożnością Świętej Ofiary Eucharystycznej, wygłosił tę opinię:

„Istnieje fakt dwóch cudów sprawionych przez Boga za przyczyną Błogosławionego Andrzeja Boboli, a mianowicie natychmiastowego i całkowitego uzdrowienia zarówno Idy Kopeckiej z ciężkich oparzelin promieniami X, jak i siostry Alojzy Dobrzyńskiej z ostrej „pancreatitis" i polecił dekret ten ogłosić i opublikować w Aktach Św. Kongregacji Obrzędów.

Dano w Rzymie 25 kwietnia 1937 r.

Alfonso Carinci, sekretarz.

Camillo Kardynał Laurenti, prefekt.

Po odczytaniu powyższego dekretu zabrał głos generał Towarzystwa Jezusowego, O. Włodzimierz Ledóchowski.

Ogłoszenie dekretu—mówił—wskazuje na wyraźne oddziaływanie Boga i zawsze miłości pełną Opatrzność.

Andrzeja Bobolę po jego strasznym męczeństwie w r. 1657, nie od razu, jak tylu innych męczenników, otoczono czcią powszechną. Po pierwszych objawach czci przez pierwsze czterdzieści lat prawie zapomniano o śmiertelnych szczątkach tego Męczennika aż do chwili, gdy cudowne zjawiska w r. 1702 okazały wyraźną wolę Najwyższego gloryfikacji Jego bohaterskiego sługi. Od owego czasu pamięć Andrzeja Boboli stawała się coraz bardziej przedmiotem miłości z jednej strony a nienawiści z drugiej. Miłością obdarzali pamięć Andrzeja Boboli przede wszystkim nieugięci w wierze i przywiązaniu do Kościoła Chrystusowego syno-

wie ziemi polskiej, nienawiścią — wrogowie Kościoła i Ojca św. w Rzymie. Ta miłość i ta nienawiść wzrastały, im bardziej Andrzej Bobola zbliżał się do chwały Ołtarza. Nienawiść nieprzyjaciół Rzymu szła tak daleko, że kiedy nastąpiła beatyfikacja Andrzeja Boboli, władze rosyjskie poleciły na granicy wyrywać z brewiarzy stronice z oficjum do Błogosławionego, aby przeszkodzić szerzeniu się czci do niego na ziemiach zagarniętych przez Rosję. Miłość z jednej a nienawiść z drugiej wzrosły jeszcze po słynnych objawieniach Męczennika dominikaninowi w r. 1819 w Wilnie, w których *zapowiadał zmartwychwstanie Polski i fakt, że w niepodległej Polsce zostanie patronem.* Zaiste wzruszającym jest w tym zrządzeniu Opatrzności, że fakt ten jest dziełem tego, który zjawił się w Polsce Zmartwychwstałej, jako pierwszy w niej Nuncjusz a teraz zasiadający na Stolicy Piotrowej zawsze zachowuje dla naszego kraju najczulszą miłość.

Kończąc dostojny mówca, prosił Ojca św. o przyjęcie pokornych, lecz najwyższych podziękowań nie tylko w imieniu Towarzystwa Jezusowego, ale i całej Polski, która w oczekiwanym wywyższeniu jednego ze swych synów widzi nowy promień chwały podkreślający rolę Polski w rodzinie chrześcijańskiej.

Po przemówieniu O. Gen. Ledóchowskiego Ojciec św. polecił odczytanie dekretu w języku włoskim i zakończył uroczystość udzieleniem błogosławieństwa apostolskiego.

Rozporządzenia Władz Duchownych Miejscowych

W sprawie rekolekcyj kapłańskich

KURIA BISKUPIA
ŁUCKA
Sekcja: Wiary i Moraln.
№ 3563

Dnia 15 czerwca 1937 r.

Do
Czcigodnego Duchowieństwa
Diecezji Łuckiej

W związku przeprowadzanym remontem gmachu seminarialnego Kuria Biskupia odwołuje w bieżącym roku rekolekcje kapłańskie.

Jednocześnie Kuria zaleca Wielebnemu Duchowieństwu, aby w miarę możności odprawiło rekolekcje w jednym z domów rekolekcyjnych — w terminie dla siebie najdogodniejszym.

(—) *Ks. Prał. St. Żukowski*
Szef Sekcji

(—) *Ks. T. Szyszkiewicz*
Wice-Kanclerz

Zmiany wśród duchowieństwa

Ks. prałat Piotr Milanowski przeznaczony na stanowisko dziekana i proboszcza w Ostrogu. Ks. kanonik Konrad Moszkowski — na stanowisko dziekana i proboszcza w Kołkach. Ks. Jan Markul — na stanowisko dziekana i proboszcza w Kamieniu Koszyrskim. Ks. Antoni Skrzypkowski na stanowisko proboszcza w Sielcu. Ks. Leonard Samosenko — na stanowisko proboszcza w Dederkałach. Ks. Bolesław Żyliński — na stanowisko proboszcza w Ludwipolu. Ks. Henryk Grabowski — na stanowisko proboszcza w Powurku. Ks. Nikodem Domański na stanowisko proboszcza w Wojtkiewiczach. Ks. Wacław Domański mianowany wikarym w Równem. Ks. Jan Szarek — wikarym w Ołyce. Ks. Piotr Andryka — na stanowisko proboszcza

do Huty Stepańskiej. Ks. Rajmund Kozicz — na takież stanowisko do Myszakówki. Ks. Piotr Łowejko — do Mielnicy. Ks. Józef Śliwa — do Boremla. Ks. Stanisław Janaszek — do Kalinówki. Ks. Władysław Czyżewski — do Pulemca, Ks. Józef Szczastny — do Jałowicz. Ks. Wacław Majewski — do Żytynia. Ks. Marceli Giżyński mianowany administratorem parafii w Kupiczowie Ks. Bonawentura Burzmiński — wikariuszem w Bereznem. Ks. Jan Chojnacki — administratorem parafii w Długoszyjach.

Rozporządzenia Prawno-Państwowe

KOMISJA MINISTERIALNA

dla oceny książek i pomocy szkolnych z zakresu religii rzymsko-katolickiej dla szkół powszechnych, gimnazjum i liceum.

Pan Minister Oświaty i Wyznań Religijnych W. Świętosławski w porozumieniu z Komisją Szkolną Episkopatu Polski mianował przwodniczącego i członków rzeczonej komisji w składzie następującym:

Przewodniczący z nominacji ks. Władysław Korniłowicz (Warszawa). Członkowie: ks. dr. Adam Gertsman z arch. lwowskiej, ks. Czesław Małysiak z arch. krakowskiej, ks. dr. Jan Mauersberger, ks. Józef Oleksy Salez., ks. Koronat Piotrowski z diec. siedleckiej, ks. dr. Aleksy Siara z diec. śląskiej, ks. Jan Szukalski z arch. poznańskiej, ks. dr. Mieczysław Węglewicz z arch. warszawskiej. Delegat Min. W. R. i O. P. ks. Leśniewski.

Pierwsze posiedzenie organizacyjne odbyło się dnia 15 stycznia b. r. Drugą sesję wyznaczono na dzień 4 lutego b. r.

Instrukcja dla autorów składających swe podręczniki do oceny w Komisji ministerialnej.

Część I-a składanie do oceny

Podręczniki i książki pomocnicze dla uczniów mogą być przedstawione do oceny w czasie od 1 września do 1 października, inne książki i pomoce szkolne w czasie dowolnym. Czasopisma powinno się zasadniczo składać po raz pierwszy do oceny z początkiem roku kalendarzowego (wyjątki są przewidziane w związku z ustępem drugim § 42 rozporządzenia o ocenie i używaniu książek, czasopism i pomocy szkolnych); następnie należy je stale nadsyłać, przy tym w razie wprowadzenia rozstrzygnięcia o dozwoleniu każdego numeru z osobna, zgodnie z ustępami drugim i trzecim § 45 rozporządzenia o ocenie i używaniu książek, czasopism i pomocy szkolnych, każdy numer czasopisma dla młodzieży winien być przedstawiony Ministerstwu w postaci gotowej przed jego rozesłaniem.

Liczba egzemplarzy maszynopisu lub dawnego druku z poprawkami i uzupełnieniami winna wynosić co najmiej 8, książki drukowanej w postaci wykończonej — 12. Przepis ten obowiązuje bezwzględnie w stosunku do podręczników i książek pomocniczych dla uczniów. Dla rękopisów lub maszynopisów książek dla bibliotek uczniowskich, a także dla książek do bibliotek nauczycielskich mogą być czynione wyjątki, z zastrzeżeniem, że zmniejszenie liczby egzemplarzy (których jednak winno być co najmniej 2) przedłuża bieg oceny. Czasopisma dla młodzieży należy składać po raz pierwszy oraz nadsyłać stale w 6 egzemplarzach, czasopisma do bibliotek nauczycielskich—w 3 egzemplarzach.

Postanowienie § 42 rozporządzenia o ocenie i używaniu książek, czasopism i pomocy szkolnych, dotyczących przedstawiania do pierwszej oceny numerów, wydanych w roku poprzednim i bieżącym, należy w

zastosowaniu do nowych czasopism rozumieć w ten sposób, że wystarczą numery, wydane od chwili ukazania się czasopisma w poprzednim roku kalendarzowym, nie ma zaś bynajmniej wymagania, by do oceny przychodziły tylko czasopisma, które już istniały przez cały ten rok.

Pomoce szkolne w postaci modelu lub w wykonaniu próbnym mogą być składane w jednym egzemplarzu; jeżeli są już sporządzone w postaci wykończonej — co najmniej w dwóch egzemplarzach.

Autor lub wydawca przesyła książkę lub pomoc szkolną do Wydziału Programowego Departamentu II Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego łącznie z podaniem do Ministerstwa, zawierającym prośbę o ocenę. W podaniu należy wymienić, zależnie od rodzaju książki lub pomocy szkolnej: imię i nazwisko autora(rki) wzgl. autorów(ek) dokładny tytuł książki lub nazwę pomocy szkolnej, przedmiot, klasę typ szkolny, cenę (bez szczególnej kalkulacji), imię i nazwisko wydawcy względnie nazwę firmy wydawniczej wraz z dokładnym adresem autora czy wydawcy.

Gdy się przedstawia do oceny książkę w maszynopisie, tekst winien zawierać tytuły wszystkich ilustracyj, oraz — chociażby w postaci szkicowej — te wszystkie rysunki, które są niezbędne do zrozumienia treści (np. w książce matematycznej) ponadto należy załączyć pewną liczbę ilustracyj próbnych w wykonanych już odbitkach, próbę okładki, oraz próbę papieru i druku (2 strony druku, pokazując krój czcionek, szerokość i wysokość kolumny, szerokość wewnętrznego i zewnętrznego marginesu).

Przy przedstawianiu do oceny nowego wydania książki lub zmienionej pomocy szkolnej należy także w podaniu lub załączniku do podania wskazać dokonane zmiany.

Jeżeli ma być zachowana tajność, przesyłka jest adresowana w sposób następujący: Ministerstwo Wy-

znań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Aleja Szucha 25. Do rąk własnych Pana Dyrektora Departamentu II. W podaniu wymienia się wówczas, oprócz wskazanych powyżej danych, wybrane godło; podanie umieszcza się w zapieczętowanej kopercie, oznaczonej tym samym godłem. Godło musi być powtórzone na każdym egzemplarzu, nadsyłanym dla oceny; nie powinno być natomiast na tych egzemplarzach, ani też na próbce okładki i druku, żadnysh napisów ani wskazówek, sprzecznych z założeniem tajności.

Decyzję o przystąpieniu do przeglądu i ponownej oceny określonej grupy lub pomocy szkolnych, w myśl §§ 21, 31, 39, 41, 52 i 64 rozporządzenia o ocenie i używaniu książek, czasopism i pomocy szkolnych Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ogłasza w czerwcu przed rozpoczęciem tego roku szkolnego, w którym ma się odbywać ocena. Każda książka winna być dostarczona w ciągu września i października w 8 egzemplarzach, pomoc szkolna co najmniej w 2-ch.

Jeżeli na podstawie oceny, odbywającej się w myśl jednego z §§ 21, 31, 39, 41 i 52 rozpoprządzenia o ocenie i używaniu książek, czasopism i pomocy szkolnych, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uznał książkę szkolną za nienadającą się do użytku w obecnej postaci, ale jednocześnie wskazał warunki, których spełnienie umożliwi dozwolenie na czas dłuższy, autor lub wydawca, który dozwolenie to pragnie uzyskać, przedstawia książkę lub pomoc nową albo nowe wydanie, projektowane samorzutnie. W celu uniknięcia przerwy w użyciu przez szkołę wskutek wygaśnięcia pozwolenia w myśl jednego z przytoczonych paragrafów, winien to uczynić w ciągu najbliższego okresu jesiennego po otrzymaniu decyzji Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Jakkolwiek niezmienione wydania książek, według §§ 22, 32, 40 i 65 rozporządzenia o ocenie i używaniu książek, czasopism i pomocy szkolnych, w ciągu okre-

su dozwolenia nie są poddawane ponownej ocenie, zmienione zaś choćby nieznacznie winny być przedstawione do oceny, nie należy tego uważać za upoważnienie do nieuwzględniania potrzebnych udoskonaleń. Autorzy i wydawcy są obowiązani do czuwania nad tym, aby zmiany, konieczne ze względu na bieg wydarzeń i postępy wiedzy, były wprowadzone w nowych wydaniach. Z drugiej strony jednak przy niewielkich zmianach treści należy unikać takich zmian w paginacji, w liczbowaniu rozdziałów, ćwiczeń, zadań i t. p., któreby utrudniały korzystanie w dalszym ciągu z wydania poprzedniego.

Doraźne unieważnienie dozwolenia książki szkolnej lub pomocy szkolnej łącznie z bezwzględnym zakazem używania będzie stosowane tylko w przypadkach istotnie wyjątkowych, kiedy do tego zmuszą ważne okoliczności o znaczeniu państwowym i kiedy pozostawienie w użyciu powodowałoby niewątpliwie i wielkie szkody. Motywy takiego orzeczenia będą zawsze podawane wraz z nim do wiadomości wydawcy i autora.

Opłata admistracyjna, obowiązująca przy przedstawianiu do oceny podręczników szkolnych z własnej inicjatywy wydawców, wynosi po 1 zł. od każdej strony i winna być uiczczona na Nr. 30400 konta Pocztowej Kasy Oszczędności. Dowód wpłacenia taksy winien być wówczas także dołączony do podania.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Pan Premier otwiera wystawę w Liskowie

W dniu 8 b. m. nastąpi w Liskowie, zwanym „polską wsią wzorową", otwarcie przez Pana Premiera gen. dr. F. Sławoj Składkowskiego Wystawy „Praca i Kultura Wsi".

Wystawa powyższa nie ma dotychczas innej doń podobnej w Polsce, gdyż nawet dotychczas urządzane

wystawy rolnicze miały jednak, poza eksponatami rolniczymi przewagę wystawców przemysłowych, związanych z rolnictwem, a poza tym obrazowały w pierwszym rzędzie zagadnienia naturalne, zaś Wystawa Liskowa przedstawia nade wszystko momenty moralne, kulturę i pracę wsi polskiej. Dlatego też i sam charakter zewnętrzny jej będzie zupełnie odmienny—zamiast mnóstwa pojedyńczych wystawców, zespoły ideowe. W dziale rolniczym na plan pierwszy wybijają się instytucje naukowe i społeczne, przy czym niezmiernie ciekawymi będą stoiska Izb Rolniczych: Łódzkiej i Wielkopolskiej, każda z nich bowiem przedstawi rozmaite metody pracy rolniczo-oświatowej, wynikłe z różnicy podstawowej struktury obu tych organizacyj.

Współdzielczość, która niepodzielnie panuje w Liskowie wystąpi tu imponująco. Wszystkie jej działy i zagadnienia przez nią poruszane znajdą na Wystawie swe odzwierciadlenia. Obok wykresów i eksponatów „robionych" zobaczymy spółdzielczość przy pracy i w ruchu—czy to w postaci Spółdzielni Mleczarskiej, czy Stowarzyszenia Rolniczo - Handlowego lub Kasy im. Stefczyka.

Zagadnienie oświaty będzie przedstawione niezmiernie ciekawie, począwszy od szkolnictwa powszechnego zaskończywszy na zawodowo-rzemieślniczo-rolniczym. Dział ten będzie ściśle połączony istniejącymi w Liskowie rozmaitego typu szkołach.

Jak budować ogniotrwale, dobrze i tanio — na to odpowiada zagroda wzniesiona przez Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych, który zaś w licznych swych eksponatach rozwija P.Z.U.W. dalej to zagadnienie. Obok niego stanął Związek Fabryk Cementu, który pokazał praktycznie, jakie zastosowanie w życiu codziennym wsi ma cement: jezdnia, chodniki, zbiorniki wodne i t.d. aż kończąc na trybunie na boisku sportowym. Te same zagadnienia obronności i walki z ogniem, tylko już z innego punktu widzenia, przedstawiają Związek Stra-

ży Pożarnych Rz. P. „Wieś polska musi mieć dobre drogi"—z takim hasłem wystąpiła Liga Drogowa, zaś Samorząd Powiatowy kaliski w szeregu ciekawie przedstawionych pokazów, pokazał plastycznie rozmaite typy dróg i sposób ich najtańszy i najbardziej celowy budowy.

W specjalnym pawilonie samorządów Województwa Łódzkiego zostanie zobrazowany całokształt zagadnień, jakie samorząd wziął na siebie w związku ze swej działalności na terenie wsi.

Obok tego poruszono też i zagadnienia tak związane z dzisiejszym życiem wsi polskiej: przemysł wiejski, chałupnictwo i rzemiosło. Dziś wieś coraz bardziej obchodzą te gospodarcze dziedziny, bo znajduje tam upust dla swej energii i przeludnienia na bezpośrednim terenie.

Wystawa pokaże też wsi polskiej prace szeregu instytucji, pracujących dla zwiększenia obronności państwa, jak to L.O.P.P., P.C.K., L. M. i K. i wiele innych.

Wystawa Liskowa będzie również niezmiernie ciekawa dla miast, którym unaoczni, jak żyje i pracuje obecnie wieś polska, frontem do której staje obecnie społeczeństwo, aby w ten sposób jak najbardziej wciągnąć do pracy państwowo-społecznej ten olbrzymi rezerwuar potencjału polskiego.

Wystawa przedstawia się okazale i niezmiernie ciekawie bo około 40 pawilonów — cała wieś liskowska stanowi też eksponat, mało bowiem mamy tak pięknie urządzonych wsi z takim mnóstwem organizacyj oświatowo - społecznych, gospodarczych, jak w Liskowie.

Codziennie 4 tysiące ludzi będzie z całej Polski ciągnąć do Liskowa, który przyjmie ich gościnnie w myśl staropolskiej zasady „Gość w dom—Bóg w dom".

We wszystkich powiatach całej Polski potworzyły się Komitety Propagandowe i ze wszystkich krańców Rzeczypospolitej 67 pociągów ściągnie tysiące przejezdnych.

Organizacją wycieczek zajęły się samorządy powiatowe, wespół z czynnikami rolniczymi, spółdzielczymi i społecznymi.

W każdym Wydziale Powiatowym można otrzymać informacje kiedy z danego powiatu udaje się wycieczka na Wystawę, zaś zgłoszenia wycieczek przyjmuje Spółdzielnia Turystyczno - Wypoczynkowa „Gromada" — Warecka 11a.

Obecnie winno rozejść się po kraju hasło: „Cała Polska do Liskowa".

Jak organizować wycieczki na Wystawę „Praca i Kultura Wsi" w Liskowie

Wystawa Liskowska, mając zupełnie inny wygląd od wszystkich wystaw, ma też całkowicie inną organizację wycieczkową.

Ministerstwo Komunikacji przyznało b. znaczne ulgi, bo 75% w obie strony, ale jako warunek postawiło, że wycieczki nie będą mogły przybywać kiedy zechcą, lecz ściśle według ułożonego planu. Dla każdych 2 — 3 powiatów zostanie zorganizowany specjalny pociąg i poza nim nikt nie otrzyma już ulg przejazdowych. Będzie to wielkim ułatwieniem dla organizatorów wycieczki, gdyż frekwencja znacznie wzrośnie, a przez to wszelkie koszty się obniżą.

Niezmiernie ważną rzeczą jest, że uczestnicy wycieczki mają prawo do bezpłatnego przejazdu od swego miejsca zamieszkania do stacji, skąd wyrusza pociąg.

Wszyscy, którzy chcą jechać na wystawę Liskowską, winni zgłosić się do najbliższej stacji kolejowej lub do Delegatury Ligi Popierania Turystyki przy odnośnej Dyrekcji P.K.P., ew. do właściwego Wydziału Powiatowego, gdzie otrzymają szczegółowe informacje o terminie wyjazdu pociągu popularnego, koszcie przejazdu i t. d. Zgłoszenia najlepiej robić przez organizację, do której się należy, lub bezpośrednio do Wydziału Powiatowego. Komitet Wystawy ze swej strony

poczynił wszelkie ułatwienia organizacyjne, jak przejazdy autobusami od stacji Opatówka do Liskowa, tanie popularne wyżywienie i noclegi. Lisków może codziennie przyjąć kilka tysięcy gości bez obawy o braki w wyżywieniu, noclegu lub lokomocji.

Zgłoszenia wycieczek przyjmuje Spółdzielnia Turystyczno-Wypoczynkowa „Gromada" — Warszawa, Warecka 11a, która przyjęła na siebie całą stronę organizacyjną.

Aby wycieczki dały jak największe rezultaty, każdej z nich na cały czas pobytu w Liskowie będą przydzieleni przewodnicy dla udzielania objaśnień i oprowadzania, zaś wszyscy uczestnicy wraz z biletem otrzymają bezpłatnie Przewodnik po Liskowie i Wystawie.

Otwarcie Wystawy, której dokona w dn. 8 b. m. Pan Premier Składkowski, będzie wielkim świętem wsi polskiej, która gremialnie weźmie udział w wycieczkach pod hasłem „Polska cała do Liskowa".

CECH i KOŁO JUBILERÓW
ZŁOTNIKÓW i GRAWERÓW
w WARSZAWIE

Warszawa data stempla poczt.

P. T.

Cech Jubilerów, Złotników i Grawerów w Warszawie oraz Koło Jubilerów, Złotników i Grawerów przy Związku Rzemieślników Chrześcijan w Warszawie w dążeniu do uzdrowienia stosunków panujących w dziedzinie handlu wyrobami, będącymi przedmiotem zarówno kultu religijnego, artykułów artystycznych, jak i codziennego użytku, a zmierzając do zrealizowania zasady unikania zbędnego, bardzo kosztownego i szkodliwego pośrednictwa, podjęły akcję zjednoczenia odpowiedzialnych mistrzów wytwórców wyżej wymienionych branż, celem bezpośredniego dotarcia do nabywcy.

Mając powyższe na uwadze, mamy zaszczyt zwrócić się z apelem zarówno do instytucyj jak i osób

prywatnych o łaskawe poparcie naszych zamierzeń i obdarzanie swoim zaufaniem firm wymienionych w załączniku w/g alfabetycznego spisu.

Z poważaniem
CECH i KOŁO JUBILERÓW
ZŁOTNIKÓW i GRAWERÓW

Alfabetyczny spis firm

Według branż, które poleca Związek Rzemieślników Chrześcijan, Cech Jubilerów, Złotników i Grawerów i Koło Jubilerów i Grawerów przy Zw. Rzem. Chrz. w Warszawie.

Jubilerzy

Wyroby z platyny, złota i srebra: sygnety, pierścionki, obrączki, pierścienie kanoniczne, łańcuchy, diademy, kolie, wisiorki, bransolety, broszki, kolczyki, spinki, szpilki, łańcuszki, dewizki, breloki, dewocjonalia, oprawy do szkieł oraz szliwowanie i oprawa kamieni szlachetnych.

Bączkowski T. ul. Warecka 5, tel. 512-99.
Bretsznajder K. „ Marszałkowska 92.
Kostaniak A. „ Króla Alberta 8.
Kowalski S. „ Marszałkowska 9.
Księżopolski H. „ Krakowskie-Przedmieście 19.
Kulesza S. „ Krucza 19.
Minkiewicz D. „ Bracka 11, tel. 970 82.
Oraczewski A. „ Nowy Świat 29, tel. 586-11.
Postoła M. „ Bracka 27 róg Chmielnej.
Spaliński M. „ Śniadeckich 1, tel. 7.11-73.
Wardzyński L. „ Bracka 12, tel. 936 27.
Wolski J. „ Nowy-Świat 61, tel. 595-41.

Złotnicy

Puhary, przybory kościelne, zastawy stołowe, papierośnice złote i srebrne, puderniczki, grzebyki, ołówki, oprawki do pomadki, pudełka do papierosów, koszyczki, kryształy okute, lusterka toaletowe, tace, talerze, półmiski, cukiernice, kubki, spodki, upominki okolicznościowe, nagrody sportowe, dewocjonalia etc.

Bugajewski A. ul. Wolska 16.
Cmoch F. „ Długa 30.
B-cia Hempel „ Sklep Krakowsk.-Przedm. 7, t. 634 43.
Krupski Wł. i J. Matulewicz ul. Leszczyńska 12, t. 208-77.
Łątkowski P. „ Nowy-Świat 41, tel. 588-54.
Nagalski A. „ Bielańska 16, tel. 11.24 21.
Owczarski S. „ Dobra 12, tel. 683-76.

Grawerzy

Ordery, odznaki pułkowe, związkowe, zjazdowe, szkolne, nagrody, żetony i medale sportowe, znaczki masowe, gwoździe sztandarowe, herby w złocie i ryte w stali i kamieniach, oraz sztance stalowe, stemple stalowe w metalu do laku i do tuszu, klisze matalowe, cechowniki, szyldy metalowe, bronzy artystyczne, plakiety, dewocje i t. p.

Bendkowski W. ul. Leszno 112, tel. 316-26.
Chyliński J. „ Kaleńska 5, tel. 10.21 48.
Drewnicki R. „ Chmielna 1, tel. 523 00.
Gajewski K. „ Nowy-Świat 49, tel. 638 07.
Gontarczyk W. „ Miodowa 19, tel. 521 84.
Kłossowicz Cz. „ dawniej Zjednoczeni Grawerzy Marszałkowska 145, tel. 645 33.
Knedler J. „ Nowy-Świat 45, tel. 222-81.
Kosmolski K. „ Żelażna 95 a.
Kowalski R. „ Orla 2, tel. 692-81, dawn. F. Kowalski.
Lipczyński St. „ Marszałkowska 149, tel. 204-84.
Michrowski J. „ Nowy Świat 15, tel. 599-99.
Reidt K. „ Długa 26, tel. 11.20 74.
Reising St. „ Kr. Alberta 1, tel. 598-39.
Szurmak K. „ Krak.-Przedmiaście 57, tel. 649 17.
Wiśniewski W. „ Trębacka 7.
Walczakiewicz F. „ Miodowa 5. tel. 262 38.

Mamy nadzieję, że każda z wymienionych firm potrafi zadowolić wymagania Szanownych Klientów.

Łączymy wyrazy poważania

ZWIĄZEK RZEMIEŚLNIKÓW CHRZEŚCIJAN
w Warszawie

CECH I KOŁO JUBILERÓW
ZŁOTNIKÓW I GRAWERÓW
w Warszawie

Ogólnopolski Zjazd Księży Prefektów

Ogólnopolski Zjazd Księży Prefektów odbędzie się w tym roku w dniach 26 i 27 sierpnia w Warszawie, pod protektoratem J. Em. Ks. Kardynała Kakowskiego. Przedmiotem obrad zjazdu będą zagadnienia dydaktyczne. Zjazd zastanowi się nad tym, jak należy osiągnąć najlepsze wyniki nauczania poszczególnych przedmiotów wykładu religii. Zgłoszenia uczestników Zjazdu przyjmuje Zarząd Związku Diecezjalnych Kół Księży Prefektów w Warszawie, ul. Senatorska 31. Porządanym jest liczny udział w Zjeździe Przewielebnych Księży Prefektów naszej diecezji.

Poniżej podajemy program Zjazdu

PROGRAM

ZJAZDU DYDAKTYCZNEGO XX. PREFEKTÓW W WARSZAWIE

POD PROTEKTORATEM

J. Em. Ks. ALEKSANDRA KARDYNAŁA KAKOWSKIEGO

w dniach 26 i 27 sierpnia 1937 r.

Początek Zjazdu 26 sierpnia 1937 r.

Dzień pierwszy

Godz. 9.00 rano — Msza św. w kościele św. Krzyża.

„ 9.30 „ — Otwarcie Zjazdu w sali Theologicum — ul. Traugutta 1.

Referaty — rano:

1) Filozoficzne założenia w dydaktyce katolickiej — Ks. prof. Kowalski.

2) Wartości wychowawcze w nauce religii — O. J. Woroniecki.

3) Nowe teorie dydaktyczne wobec zadań nauki religii — Ks. Rektor Roskwitalski.

Po południu:

Godz. 15.30. 1) Wielcy dydaktycy w nauczaniu religii — Ks. Dr. A. Siara.

2) Teologia wychowawcza wobec nauczania religii Ks. Dr. M. Węglewicz.

3) Co sądzić o t. zw. stopniach formalnych w nauczaniu religii — Ks. Dr. J. Rychlicki.

Dzień drugi

Godz. 9.30. 1) O stopniach dydaktycznych w nauce dogmatyki i etyki w szkołach średnich — Ks. Dr. W. Jasiński.

2) Metodyka dogmatyki — Ks. Prof. Konieczny.

3) Korreferat metodyki dogmatyki — Ks. Dr. H. Gierycz.

4) Nauczanie historii Kościoła według nowego programu — Ks. Dr. J. Rychlicki.

Po południu:

Godz. 15.30. 1) Co mamy osiągnąć przez nauczanie etyki — Ks. Koronat Piotrowski.

2) Co mamy osiągnąć przez nauczanie Biblii — Ks. Br. Kulesza M. Ś. T.

3) Co mamy osiągnąć przez nauczanie Katechizmu — Ks. Dr. H. Zarembowicz.

4) Co mamy osiągnąć przez nauczanie liturgii — K. T. Sitkowski M. Ś. T.

Kongres Maryański w Wilnie

Pod sztandarem Maryi, za przewodem Namiestnika Chrystusowego, do walki z bezbożnym komunizmem.

Hasło Kongresu.

U tronu Maryi, Matki Miłosierdzia, na Ostrej Bramie w Wilnie, w dniach 1-ym, 2-im i 3-im lipca b. r. zgromadzi się cała północno-wschodnia Polska... Stanie u stóp Jej lud wierny, staną zakony, staną kapłani i Arcypasterze — u stóp swej Królowej i Matki — Bogarodzicy.

Dziesięć lat upływa, gdy na królewskie Jej skronie włożyliśmy koronę, ślubując ufność niezłomną i miłość gorącą, a Synowi Jej wiarę najgłębszą i posłuszeństwo.

Najwyższe Władze Ojczyzny naszej, sławetni Rajcowie grodu, dzielni Żołnierze i ich Wodzowie, oraz nieprzeliczone rzesze w karnych szeregach stanęli w on czas przed majestatem Najjaśniejszej Królowej Polski i Niebios Monarchini.

Nie od dziesięciu jednak lat Niepokalana jest Władczynią ziem naszych. 550 lat w tym roku upływa od czasu, gdy świątobliwa Królowa na polskim tronie, Jadwiga, oddała swą rękę księciu tej ziemi, a serce razem ze swą wiarą gorącą tej krainie i jej ludowi.

Lat 550 upływa od chwili wejścia Litwy przez łaskę Chrztu świętego w rodzinę narodów chrześcijańskich. Tedy to na dolinie księcia Swintoroga, na gruzach upadłego bałwochwalstwa, stanęła pierwsza świątynia katolicka, obecna bazylika wileńska, a obok tytułu Trójcy Przenajświętszej, nadano jej tytuł Maryi, przebłogosławionej Matki Zbawiciela, i świętego Stanisława, Biskupa-Męczennika, Polaka.

Moment zrękowin królewskich i dwóch wolnych narodów uświęcony został objęciem w wieczyste władanie krainy naszej przez Królowę Niebios. W półtora wieku później na murach biskupa Tabora nad Ostrą Bramą zajaśnieje wdzięczne oblicze Matki Zbawiciela, a ta przemożna niebios Pani swym płaszczem macierzyńskim okryje Wilno i całą krainę.

Przejdą wieki, a Maryja będzie strażniczką grodu i kraju naszego. Od Moskali i Szwedów zasłoni je swą potężną prawicą. Ściągać będzie lud wierny do stóp swoich. Lilia domu Jagiellonów, anielski królewicz Kazimierz, na Jej cześć śpiewać będzie „Dnia każdego...” tęsknotą serca czystego za niebieską Ojczyzną. Popłyną do Niej tłumy po błogosławieństwo, otuchę, po łez otarcie — popłyną z chwalbą, błaganiem, podzięką...

W mrokach niewoli stuletniej błagać Ją będą pokolenia całe o światło i wytrwanie. A gdy Ojczyzna z martwych powstanie, dziękować Jej będą „za Polskę” wolną.

Nie ustają i teraz wrogie knowania. Odwieczny wróg zbawienia rodu ludzkiego występuje przeciw Królestwu Chrystusowemu w sercach i Ojczyźnie naszej. Bezbożny komunizm zagraża podwalinom cywilizacji zachodniej i chrześcijańskiej. Niebieskie i piekielne potęgi zmagają się o panowanie nad światem.

Śpieszmy więc do tronu Ostrobramskiej Pani jak ojcowie i praojcowie nasi. W blaskach Jej majestatu zaczerpniemy światła, siły i prężności do stawiania mężnego oporu wrogom Wiary i Ojczyzny.

Wileński Kongres i nabożeństwa na cześć Maryi ukażą nam Najświętszą Panienkę jako Królowę wszechświata i serc. Nasze szczęście doczesne i wieczne, jak i dobrobyt nasz polityczny i społeczny—związany jest jak najściślej z Jej Imieniem, które jest wielką tajemnicą zwycięstwa.

Idźmy więc do Maryi błagać o pomoc. Uciekajmy się pod obronę tej Świętej Bogarodzicielki. Naszymi prośbami Ona nie wzgardzi. Od wszystkich złych przygód zawsze nas wybawi — ta Pani, Orędowniczka i Pośredniczka nasza. Ona z Synem Swoim nas pojedna, Synowi Swojemu nas zaleci, Swojemu najmilszemu Synowi nas odda w tych dniach uroczystych modłów, obrad i na zawsze.

Głos Namiestnika Chrystusowego w liście okólnym o komunizmie będzie nam hasłem do walki o dobra najwyższe—o Wiarę i Ojczyznę miłą — będzie drogowskazem do pomyślności doczesnej i rzetelnego postępu współbraci przy każdym warsztacie pracy.

Wilno, w uroczystość N. M. P. Wspomożenia Wiernych 1937 r.

KOMITET HONOROWY

KONGRESU MARYAŃSKIEGO

† Romuald Jałbrzykowski, Arcybiskup Metropolita Wileński, Gen. Dąb-Biernacki Stefan, Inspektor Armii, Ludwik Bociański, Wojewoda Wileński, Gen. Kloeberg Franciszek, D-ca O. K. III, Gen. Skwarczyń-

ski Stanisław, Dr. Wiktor Maleszewski, Prezydent Miasta Wilna, Prof. Dr. Witold Staniewicz, Rektor Uniwersytetu Stefana Batorego.

KOMITET WYKONAWCZY:

† Kazimierz Michalkiewicz, Biskup Sufragan Wileński, Przewodniczący Dr. Feliks Świeżyński, Prezes Arch. Instytutu Akcji Katolickiej — ks. kan. Antoni Cichoński, Wiceprzewodniczący ks. Romuald Świrkowski, dyr. Arch. Instytutu Akcji Katolickiej — Sekretarz.

CZLONKOWIE KOMISYJ:

Prof. Jan Borowski, inż. - arch. Tadeusz Birecki, dyr. arch. Instytutu Caritas, nadkom. Jan Frankowski, Komendant P.P. Wilna, prof. Jerzy Hoppen, ks. red. Józef Grasewicz, ks, kan. Jan Kretowicz, O. B. Kozłowski, przeor oo. Karmelitów, ks. dr. Kazimierz Kucharski T. J., dyr. Józef Lewon, prof. dr. Mieczysław Limanowski, inż. W. Narębski, Juliusz Petri, dyr. Polskiego Radla, major St. Pilczewski, ks. kanclerz Adam Sawicki, prof. Ludomir Śledziński, dziekan U. S. B., Maria Sokołowska, Prezydentka Sodalicji Pań, ks. prof. dr. Ignacy Świrski, dziekan U. S. B., Mieczysław Szpakiewicz, dyrektor Teatrów Miejskich, Tadeusz Wielowieyski, starosta grodzki, prof. dr. Marian Zdziechowski, rektor U. S. B., ks. prałat Leon Żebrowski, Bolesław Żynda, dyr. księgarni św. Wojciecha.

Redaktor Ks. Tymoteusz Szyszkiewicz

WYDAWNICTWO KURII BISKUPIEJ ŁUCKIEJ

Drukarnia Kurii Biskupiej Łuckiej.

Roczna prenumerata 24 zł. Pojedyńczy zeszyt 2 zł.